

Bethlen - Hossu - Pálos - 14 - 1800 - 2
**IGAZSAGNAK KAPUJI,
ES AZOKNAK
MEG-NYITTATÁSOK
felől való
SZENT
ELMELKEDÉS,**

Mellyet

A Kolosvári Reformata Ekklesiának
Nagyobbik Templomában élő nyel-
ven ki-adott

SZATHMARI PAPA SIGMOND,

Midőn azon Ekklesiában, az UR' Munká-
ját folytató KRISTUS' Szolgai közzé, rendes hiva-
tal után, Éamlátatott, Ezer Hétfáz Har-
mintz - ötödik Eftendőben, Böjt - elő Ha-
vának Tizen-harmadik Napján.

Azutám pedig,
Igaz Atyafiságának bizonyságául

Ki - Nyomtatott

SZATHMARI PAPA SANDOR.

07762

'SÓLT. C. 4.

*Menjetekek-bé az ö KAPUFIN
Háladáfsal, az ö Pitvaraiba
Ditserettel.*

NEHAI MELT. LIBER BARO
M. GYERÖ MONOSTORI
KEMENY SIMON
UR Ö NAGYSAGA'
IGAZ ÖZVEGYENEK,
MELT. LIBERA BARONISSA
VAJI ANNA
ASZSZONY' Ö NAGYSAGANAK,
AZ ISTÉN HAZA TSELEDEI'
KEGYES DAJKAJOKNAK, 'sa't.
MINT NAGY PATRONA-
ASZSZONYANAK;
Es
UGYAN Ö NAGYSAGA SZEMEJI
ELÖTT VIRAGZO
VALASZTOTT PARNAK:

MELTOSAGOS LIBER BARO
M. GYERŐ MONOSTORI
KEMENY ADAM

UR,

'S VELE EGY SZIVET VISELŐ
KEDVES HAZAS-TARSA

MELT. LIBERA BARONISSA
REDEI DRUSIANA

ASZSZONY', Ö NAGYSAGOKNAK,
MINT MEG-BIZONYITTATOTT JO
URANAK ES ASZSZONYANAK:

EDDIG SOKKEPEN MEG-TAPASZTALT
KEGYESSEGEKNEK EMLEKEZETERE;

EGYSZER'SMIND PEDIG

A' KOLOSVARI REFORM.
CONSISTORIUMNAK,

TISZTELENDŐ URAINAK,'S A'T.

KESZ ENGEDELMESSEGENEK JELEÜL;
HALADO ES EGYENES SZIVEL

SZENTELI
AZ AUTHOR.

IGAZSAGNAK KAPUJI,
Es Azoknak
MEG-NYITTATASOK
felöl való
SZENT ELMELKEDES.

SZENT LETZKE:

'SÓLT. CXVIII. 19.

*Nyissátok-meg nekem az Igazságnak Kapu-
jit; hogy azokon be-menvén dicsérjem
az URat.*

MElly igen rettenetes ez hely: bizony
nem egyéb ez hanem ISTENnek Háza, és a'
Mennyeknek Kapuja! Illyen félelemmel meg-
elegyítettett tsudálkozásra fokada hajdan a'
Jákob Patriárka, midön amaz ő álmából fel-ébrede, melly-
ben az Egeket a' Földel egyben-foglaló Lajtorját, és annak
felső végén magát az ISTENT, fogain pedig az ISTEN-
nek fel-menő és alá-jövő Angyalit látta vala. 1 Móf. xxviii.
12,- 17. Mitsoda Lelki dolognak példázatját viselte légyen
e' nevezetes állapotjában a' Jákob Patriárka, meg-tanított
arra minket maga Édes Idvezítőnk, midön Natánaelnek és
az ő Tanítványinak illyen esküvéssel meg-erősítettett igé-
retet tett: *Bizony, bizony mondom néktek, meg-látjátok en-
nek-*

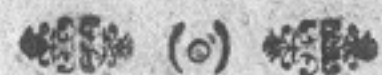
(o)

nekutánna az Éget meg-nyilatkozni, és az ISTENnek Angyalit fel-menni és le-állani az Embernek Fijához. Ján. 1. 52. Mivel ugyan-is itten a' KRISTUS az ő Uj Testamentomi Országának kezdetében ő hozzá igaz hittel ragazkodo Híveinek ugyan azt igéri a' valóságban, a' mit hajdan a' Jákob Pátriárka látott vala álmában, azért azzal egyfeszmind azt-is jelenti, hogy a' Jákob ebben az ő állapotjában igen eleven színekkel rajzolta azokat, a' kikben a' KRISTUS az ő Uj Testamentomi Országát leg-először fel-állította. Kik-is azért a' Jákob Pátriárkának, ez ő állapotjában, Épen meg-feleltek. Ugyan-is (1) látta vala e' ditsőséges Látaft a' Jákob Pátriárka, ki azután Izraelnek nevezteték, 1 Móf. xxxii. 28. Így azok-is, kikben a' KRISTUS az ő Uj Testamentomi Országát leg-először fel-állította, vóltanak az Izrael házának el-vefett juhái, Mát. xv. 24. Hová egyenesen figyelmeztet maga-is Idvezítönk, midön a' Natánaelt, ez ígéretre nézve, Igaz Izraelitának nevezte Ján. 1. 48. (2) Látta vala e' Jelénést a' Jákob éjtékának idején álmában, 1 Móf. xxviii. 12. Így a' kiknek a' KRISTUS ez ígéretet tézi, mind a' Messiás Orzága felöl való homályos gondolataiknak, mind pedig az O Testamentomi, még egészen el-nein-múlt, éjtékának fetétsége miatt, olyanok valának mint az álmodozók, mint erröl magok bizony-ságot téznek 'Sólt. cxxvi. 1. Mikor az UR víkfa-bozná a' Sionnak fogjait, olyanok valánk mint a' kik álmodoznak. (3) Látta vala e' tsudálatos Dolgot a' Jákob midön az ő Atyjának házából el-indúlván, a' Beerseba és az Hárán között fe-küivő mezőnek kövei közzül egyre az ő fejét le-hajtotta vala, 1 Móf. xxviii. 10, 11. Így a' KRISTUS-is e' dolgot a' valóságban igéri azoknak, kik az ő Atyjaiknak házaikból ki-indúl-ván, 'Sólt. xlv. 11. elméjüket nyugtatják vala ISTENnek abban az ígéletében, melly szerint Ábrahámnak fiakat tá-masztandó vala a' kövekből, Mát. 111. 9. Mi-

(o)

Mivel azért az Uj Testamentomnak kezdetében élő Eklésia, a' Jákob Pátriárka' ilyen állapotjának illy Épen meg-felel, innen kétség nélkül ez álomból fel-ferkent Jákob Évai-is ugyan azon Eklésiának Éájában illenek, a' mennyiben, fok háborgó gondolatai után, a' KRISTUS Orzá-gának mivóltát jobban meg-ezmélvén, és annak ditsősé-gét már nem álmos hanem fel-nyílt szemekkel szemlélvén, méltán ezt mondhatta: *Melly igen rettenetes ez hely; bizony nem egyéb ez hanem ISTENnek Háza és a' Mennyeknek Kapuja! Rettenetes tudnillik, vagy inkább (: ארנו) félelemmel való tekintetnek helye a' KRISTUSnak Uj Testamentomi Orzága, úgymint mellyben mind az ISTENnek kegyelmessége, azok-hoz kik a' kegyelemben meg-maradtak, mind pedig kemény-sége, azok ellen a' kik el-estenek, nyilván ki-mútattatott, Róm. xi. 22. és a' mellyben az Hívek félelemmel és rettegés-sel víkik véghez az ő idvefségeket, Fil. 11. 12. De egyfeszmind ISTENnek Háza-is ez és a' Mennyeknek Kapuja, úgy-mint a' mellyben élő minden igaz Hívek, már nem jöve-vények és sellérek, hanem a' Szenteknek Polgár-társai, és ISTENnek tselédai, Éfés. 11. 19. kik be-vitetnek a' Királytól az ő Agyas-házában, Enek. 1. 4. és kiknek mint Mennyei Polgároknak, Fil. 111. 20. Éabadságok vagyon hogy bizodalommal járúljanak a' Kegyelemnek fékibe, 'Sid. iv. 16 az úton, mellyet az ISTEN Házának Fejedelme kentelt ö-né-kiek új és élő út gyanánt, 'Sid. x. 20, 21. Mellyre nézve kiki ö-közzülök tellyes bátorsággal ezt kiálthatja: Nyífsátok-meg nekem az Igasságnak Kapujit, hogy azokon vé-menvén ditsér-jem az URat. 'Sólt. cxviii. 19. Melly az én Letzkém.*

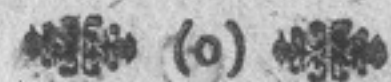
Mitsoda Éakakázára határozottatott légyen az Uj Testa-mentomi időnek e' cxviii-dik 'Sóltárban be-foglaltatott Pró-fétzia, azt most Éorgalmatoson nem keresgélem, vézem tsak az ebből magyarázatra ki-Éakasztatott 19-dik Verset, úgy,

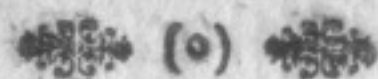
ügy, mint a' mellyben *Summason* ki-fejeztetik egy Kegyes Léleknek az ISTENnel való egyesülésre Évében fellobbant kívánsága.

Mellyben vagyon I. a' Kívánság, II. a' Kívánságnak Tzélja. Melly két dolgokra én is a' Magyarázatban figyelmezek.

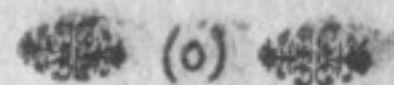
I. A' Kívánság ezekben adatik-elő: *Nyissátok-meg nekem az Igazságnak Kapujit.* Mik légyenek a' Kapuk tudva vagyon mindeneknél, de mik légyenek az Igazságnak Kapuji, azt olly könnyen meg nem mondhatni. Nem tartom ugyan helytelennek azoknak vélekedéseket, kiknél az Igazságnak Kapuji tsak annyit téznek mint *valóságos, Lelki Kapuk.* Nem különben mint *Mal. iv. 1. az Igazságnak Napja,* tsak annyit tenne mint *valóságos, Lelki Nap.* Esmérek mindazonáltal e' Ézlásnak formájában sokkal fontosabb erőt. Tudnillik miképen az *Halálnak Kapuji* a' Sz. Írásban jelentenek olly Kapukat, mellyeken az Halálra és a' vézelelemre mennek, és a' mellyekhez közelgetnek a' *balgatók, kik az igaz útról el-tévelyedtenek,* 'Sólt. cvii. 17, 18. Ugy az *Igazságnak Kapuji* jelentenek olly Kapukat, mellyek az Igazságra nyílnak. Vagy, mivel a' Kapuk ott vagynak az hol valamelly kerített Város vagy akármelly záros hely vagyon, azért az *Igazságnak Kapuji* ollyan Kapuk, mellyeken bé-mehetni abban a' Városban vagy kerített záros helyben, mellyben az *Igazság* lakozik. Ha azért meg tudhatjuk mitsoda Igazság ez, és mitsoda Városban lakozik, könnyen ennek Kapujit is fel-találhatjuk. A' régi Filozófusok közül *Democritus* azt Éokta vala mondani, hogy az Igazság egy igen mély kútba bé-erefékedett, és még ma is ott lappang, fel sem-találhatja az emberek közül senki. A' Pojéták pedig azt beféllik, hogy midön az emberek között el-áradott Vétkék a' Virtusokat e' Földről ki-nyomták, akkor

kor az Igazság-is sebes Éárnyakkal innen az Égbe repült: *Ultima Caestum terras Astrea relinquit.* De nem illyen Igazság ez a' mellyet mi keresünk. Keresünk mi ollyan Igazságot, a' mellyért és a' melly által az ember az ISTENnek Itelő-Ééki előtt minden büntetéstől Éabadosnak és minden jóra méltónak ítéltetik. E' pedig az Apostol' tanítása Éerént két-féle: egyik a' *Törvényből való Igazság, mellyet a' Móses úgy ír-le, hogy a' ki a' Parantsolatokat bé-tölti, él azok által, Róm. x. 5.* másik pedig az *Hitből való Igazság, Róm. x. 6.* melly által *meg-igazítunk ingyen ISTEN kegyelméből, a' JESUS KRISTUSban lött váltságnak általa, Róm. iii. 24.* De ezek közül is az elsöt nem keressük, mivelhogy lakozott ugyan az hajdan a' Paraditsomban, de minekutánna az ember onnan ki üzettetett, annak kapuji olly keményen bé-záratattak, hogy senkinek is többé meg-ne nyittassanak, és ha valakik azokat bé-törni akarnák, az azokat örízö Kéruboktól és villogó tüzes Fegyvertől onnan el-ijeztetnének, *1 Móf. iii. 24.* Mi annakokáért, hogy az Apostollal Éöljak, *tudván azt hogy nem igazít-meg az ember a' Törvénynek tselekedeteiből; hiszünk, hogy meg-igazítjunk a' JESUS KRISTUSban való hit által. Gal. iii. 16.* És így ezt az Igazságot keressük, ennek lakó helye felöl tudakozódunk. És mivel ennek Kapuk tulajdonítatnak, azért el-hizÉük, hogy e' záros helyben, kerített Városban lakozik. Indúljunk hát keresöbe, és nyomozzuk e' Várost a' Sz. Írásnak levelei között. A' Mennyei dolgoknak Éemlélésére méltóztatott Sz. János Apostol, *Jelen. xxi.* látott egy ditsöséges Várost, mellynek kerítésének rakása Jáspisból vagyon, és annak fundmentumi mindenféle drága-kövekkel meg-ékesítették: annak tizen-két Kapuji egy-egy drága-köböl vagynak, és a' Városnak piatzja tizta arany, mint az által-látÉó üveg. *γ. 18, 19, 21.* De, ha Éintén e' Városban helye vagyon is az Igazságnak,

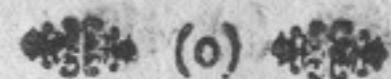
nak, ebben mindazáltal most kereső Femeink meg-nem-
 akadhatnak; mert ez a' Város le-fáll az uj Egekből az uj
 Föld' felibe, *Ψ. 1, 2, 10.* Sőt ennek Kapuji felől nem-is
 mondhatni ezt: *Nyírsátok-meg nékem az Igazságnak Kapujit!*
 mert ennek Kapuji nappal bé nem zárattatnak, éjtzaka
 pedig ott nem lézen, *Ψ. 25.* Emlekezik ugyan ezen A-
 postol más Városról-is, *Felen. xviii.* melly öltözött vala bi-
 borban és bársonyban, és meg-ékesítettett vala arannyal,
 drága-kövekkel és gyöngyökkel, *Ψ. 16.* és a' mellyhez ha-
 sonló nagy Város nem találtatik, *Ψ. 18.* De nem lakozik
 ebben az Igazság, mert ez ördögöknek lakó-helye és min-
 den tisztátalan lelkeknek tömlötze, *Ψ. 2.* Sőt nem hogy
 ennek Kapujin bé-menni kívánna a' kegyes Lélek, de még
 azoknak is, kik tudatlanságból ide bé-tántorodtanak, azt
 kiáltja a' Mennyei Főzat: *Fújsatok-ki abból én népem, és ne
 légyetek réfészek az ő büneiben, Ψ. 4.* Továbbá, ennek ve-
 zedelmén örül a' Menny, a' Fent Apostolok és a' Próféták,
Ψ. 20. Ezzel a' Várossal pedig mind-egy az, a' mellyben
 a' KRISTUSnak Jegyese fel-ferkene, minekutánna az ő ruhájit
 le-vetvén el-alutt vala, *Ének. v. 2, 3.* és a' mellynek örizőji-
 től, tsak azért hogy abban az ő Szerelmesét keresné, meg-
 verettették, *Ψ. 7.* De vagyon ezeken kívül más Város,
 mellyben ez Igazság lakozik. Tudnilik ez amaz *Hegyen épít-
 tetett Város, Mát. v. 14.* ISTENnek Városa, *'Sólt. LXXXVII. 3.*
 mellynek erősege mind örökké, *'Sólt. XLVIII. 9.* mellynek
 lakosi virágoznak mint a' Földnek füve, *'Sólt. LXXII. 16.* egy
 Főval, ama' fépen építettett *Jerusalem Városa. 'Sólt. CXXII. 3.*
 De nem a' betü fzerint való régi Jerusálem, mellynek Ka-
 pujin kívül a' KRISTUS fzenvedett, *'Sid. XIII. 12.* és a' melly
 már ez előtt fok fáz Elztendőkkel *Titus Vespasianus* által el-
 töröltetett, és még helye-is fel-fántatván főval bé-hintetett;
 hanem a' melly ennek árnyékában le-rajzoltatott. Tudni-
 lík

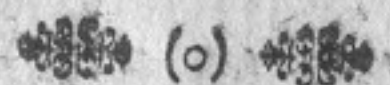
lík miképen az O Testamentomban gyakoroltatott, I-
 teni-tízteletnek egész rendi és minden részei az Uj Testa-
 mentomban következő dolgoknak árnyéki voltanak, mel-
 lyeknek valóságok a' KRISTUSÉ, *Kol. II. 17.* úgy azoknak ki-
 váltképen való műhelyek-is, a' Jerusálem, az Uj Testamen-
 tomi Ekklesiát tzimerezte. Melly fel-tételnek meg-világo-
 fittatására nem hozom-elő azt, hogy miképen a' Görögök
 Delfis Városát *'Ομφαλον της γης. Orbis terrarum umbilicum,*
 e' Föld' golyobisának köldökének nevezték, úgy a' Sidó
 Doktorok-is Jerusálem Városát e' Föld' kerekiségének cen-
 trumának mondották; melly fzerént el-mondhatnám én-is
 e' Titkos Jerusálem felől, hogy ez, nem tsak e' Föld' go-
 lyobisának hanem ez egész mi Világunk' alkotmányának-is
 olly kellős közép pontja, mellyet ha valaki, *Archimedes*nek
 majd hasonló kívánsága fzerént, helyéből ki-rugna, kétség
 nélkül ez egész világ leg-ottan öfve-omlana. Sőt azt-is
 nem említem, hogy ugyan ezen Sidó Mestereknek talál-
 mányok fzerént, hasonlatos e' Föld az ember' fzeméhez,
 mellynek fejére, e' Földnek kerekiségét környül folyó nagy
 Tenger: feketéje maga a' Föld: fénye pediglen Jerusálem.
 Mellyet vízfent fokkal igazábban reá fhabhatnék e' Titkos
 Jerusálemre, úgymint mellyet úgy öriz az ISTEN mint az
 ő kemének fényét, *5Móf. xxxii. 10. Zak. II. 8.* Figyelmezek
 inkább tsak arra, hogy miképen Jerusálem Városának két
 egymástól meg-külömböztetett részei, és azok fzerént két
 nevezetesb kerítései voltanak, mint *Josephus Historicus*
 Sidók' Hadakozásokról irt Könyvéből, VI. K. 8. R. meg-
 fzik; úgy e' Titkos Jerusálemnek, az Ekklesiának, két ne-
 vezetesb Kerítései vagynak, mellyekkel mind meg-határoz-
 tatic, mind pedig védelmeztetik. Első és külső kerítése
 tudnilik az Ekklesiának, az az Oltalom, mellyel e' Világnak
 és a' Pokolnak minden ostromlási ellen meg-tartatik: mely-
 nek-is

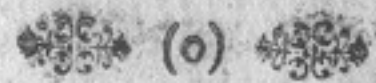
nek-is fő és kiváltképen való Szerző-oka lévén az ISTEN, vagy Zemély Szerént a' KRISTUS JESUS, azért maga-is gyakor-
ta kö-falnak neveztetik, Zak. II. 5. *En pedig, azt mondja az UR, léfek ö-néki tüzes kö-fal köröskörnyül.* Az honnan az Hívek-is ekképen énekelnek: *Erős Városunk vagyon miné-
künk, mert a' Szabadító kö-fal és bástya gyanánt léfem.* Ésa. xxvi. 1. Mivel pedig az ISTEN erre az Ekklesiának oltal-
maztatására fel-vézi a' külső Hatalmaságokat; innen a' Tit-
kos Jérusálem' külső kerítésének nevezem az Ekklesiá-
nak külső renden lévő fő-fő Tagjait-is, a' Méltóságokat, és
mind azokat kik a' lelki Salamonnak ágya környül strását
állanak, mint az Izraelnek erős és fegyver fogható férjfiái,
Ének. III. 7, 8. kik az Ekklesiának kö-falainak neveztetet-
nek, nem különbben mint a' Nábál Éolgai mondják vala a'
Dávidról és az ő Vitéziről Abigailnak: *Ezek mintegy köfalunk
váltak nekünk mind éjjel és nappal,* 1 Sam. xxv. 16. sőt mint
a' régiek-is a' Közönséges Jót Szerető Tanátsos Uri Rende-
ket a' Resp. köfalainak nevezik vala; az honnan *Agésilauz,*
Lacedemonbélieknek Királyja, midön arról meg-kérdeték mi
az oka hogy *Sparta* Városának köfalai nintsenek? ezt felelé:
Hi sunt nostra mœnia. az az, *Ezek a' mi köfalaink.* újjal mű-
tatván a' Városnak fő fő rendeit. Sőt *Metellus Macedonicus*-is
meg-értvén *Africanus Scipio'* halálát, ekképen kiálta-fel: *Ci-
ves! mœnia Urbis nostræ eversa sunt.* az-az, *Lakosok! a' mi
Városunknak kö-falai ki-dültenek.* Második és belső köfala e' Tit-
kos Jérusálemnek, az Evangyéliomi tiszta Tudomány: az
Hitnek és az erköltsöknek egyenes Régulája, mellyel az Hí-
vek mintegy kerítéssel környül-véttetnek, hogy a' Szentek-
nek egyességéből minden eretnekek és testi emberek ki-re-
keztessenek, Tit. III. 9. Ésa' melly fokkal igazabban mon-
dattathatik az Ekklesia köfalának, mint a' Sidók az ő Atyja-
iknak Talámányaikat (: *Legem Oralem* :) a' Törvénynek
Gye-

Gyepüjének Éokták nevezni. Ez az oka ugyan-is hogy az
Ekklesiának Doktori-is ugyan ezen nevezet alatt jelentetnek,
mint látjuk a' Jérémiás példájában, kinek az ISTEN, az ő
Prófétai Hivatalra lött fel-Ézenteltetésében, így Éóla: *Imé,
én ma tettelek tégedet vas Ókloppá, és értz Köfallá.* Jér. I. 18.
xv. 20. És ezek e' Titkos Jérusálemnek kerítései, mellyek
között lakozik az Igazság, és a' mellyekről azt jegyzem még
meg, hogy miképen a' régiek a' köfalakat a' Városnak ko-
ronájának neveztek; úgy az Ekklesiának - is a' második kö-
fala Koronája-is, mitsoda ugyan-is ama' XII Tsillagokból álló
Korona, *Jelen.* XII. 1. melly az Ekklesiának fejében vagyon,
egyéb hanem a' XII Pátriárkáknak meg-felelő XII Apostolok
és azok által tanított Tudomány? És ezekből immár
könnyen ki-tetÉik, mind az, miért hogy az Igazságnak nem
csak egy kapu, hanem kapuk (: *שַׁעַר-צַדִּיק* :) tulajdonít-
tatnak; mind az, mik légyenek az Igazságnak Kapuji,
és mit tégyen azokat meg-nyitni? *Első* Kapuja tudnilik en-
nek, melly vagyon az első kerítésen, nem egyéb hanem
az igaz Hitnek bé-vételére és az igaz Isteni-tízteletnek kö-
zönséges gyakorlására adattatott Éabadság, az hová nézett
a' É. Pál Apostol, midön így irt *1 Kór.* XVI. 8, 9 *Éfésusban ma-
radok, mert nekem nagy Kapu nyittatott.* Meg-nyittatik azért
e' Kapu midön ISTEN a' maga Házának olly külső Méltosá-
gokat rendel gyámolokúl és ör-állókúl, kiknek Éárnyaik
alatt, és Éemes vigyázások által, akárkinek-is az Igazsághoz
való bé-menetelre Éabadság adatik. Innen vagyon
hogy a' KRISTUS JESUS, e' Városnak Fejedelme, úgy iratik le
mint a' kinek vállán vagyon a' Fejedelemség. Ésa IX 6. az-az,
kinek vállára vetette ISTEN a' Dávid Házának külsát, Ésa.
XXII. 22. figyelmezés lévén e' Éolásnak formájában arra a'
régieknek Éokásokra, melly Szerént a' Királyoknak vagy Feje-
delmeknek Fő-Éolgai, kiktől a' több Udvari-Nép függ va-
la, ez

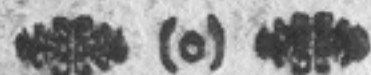

la, ez ő nékiek adatott méltóságnak tziemeréül, aranyos kútsokat viselnek vala az ő vállaikon. Az honnan még ma-is a' Római Imperatornak Udvarában az Arany vagy Aranyos Kútsok bizonyos Méltóságnak jegyei. Tudnilik, miképen e' Földi Városok' kapujiknak kútsai az azokat bíró Fő Hatalmaságnak kezénél Éoktanak állani; úgy ennek a' Városnak kútsai-is egyedül tsak a' KRISTUS JESUSnak kezénél vagynak, úgymint Kitől függenek az Ekklésia' békeséges vagy háborgó, örvendetes vagy Éomorú idejeinek vi-Éontagsági. Ugyan-is a' kútsok a' régieknél tziemerei valának annak az hatalomnak mellyel birt valaki valamelly Város vagy Ház-nép igazgatásában. Az honnan midön valamelly nép más népen győzedelmeskedett, akkor a' meggyőzöttettek az ő Vároaiknak kútsaikat a' győzedelmeseknek kezekben adni kénÉerítettettek. Mellyre nézve a' KRISTUS-is, minekutánna az Ördögön győzedelmet vett, a' Pokolnak és az Halálnak kútsait magának tulajdonította, Fel. I. 18. hogy azzal a' maga azokon való tellyes hatalmát jelentené. Ide való az-is hogy a' régi Rómaiaknál, midön a' Vö-legény az ő Meny-ÉÉzonyát a' maga Házához vitte, akkor annak kezébe kútsokat adott, annak bizonyoságául hogy már az ő Házán tellyes hatalma lézen. Második Kapuja e' Városnak vagyon a' második kerítésen, és így semmi nem egyéb hanem az Evangyéliomi Tudománynak prédikáltatása, melly által az Idvetségnek Titkai még a' kerítésen kívül valóknak-is hirdettetnek. Meg-nyittatik azért e' Kapu, midön az Evangyeliom valósággal hirdettetik. Péld. VIII. 3. Es noha ennek a' Kapunak-is meg-nyittatása vagy bé-zárattatása függ ismét egyedül a' KRISTUS JESUSTól, ennek kútsait mindazonáltal adta az ő Tanítványinak-is: előzőr ugyan Péternek, Mát. XVI. 19. ki-is azért leg-elsőben nyitotta - meg e' Kaput mind a' Sidóknak, Tsel. II. mind a' Pogá-

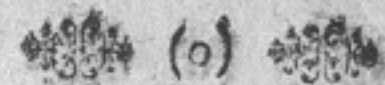
Pogányoknak, Tsel. X. azután pedig a' többinek-is, Mát. XXVIII. 19. Mivel ez a' Kúts nem egyéb hanem az Evangyéliom' predikáltatására adatott hatalom. Tudnilik Éokásban vala nem tsak a' Pogányoknál, hogy az Áldozó Papok, kik a' népet tanítják vala, Hivataljoknak jeléül kútsokat viselnének: hanem még a' Sidóknál-is, hogy a' kik Doktori méltóságra fel-emeltettek, azoknak kútsok adattatnának, mellyekre kétség kívül Éemeit függeÉtette Idvezitők Luk. XI. 52. Es eddig a' Kívánságról.

II. Lássuk már a' Kívánságnak Tzélját, mellyet így fejez-ki a' Próféta: *Hogy azokon bé-menvén, ditsérjem az URat.* Bé-menni az Igazságnak Kapujin, Éélefebb értelemben tsak annyit tézen mint ennek a' Titkos Városnak, mellyben az Igazság lakozik, lakosi közzé Éámláltatni, azaz, a' Szenteknek egyességében, az Ekklésiának kebelében bé-fogadtatni. De Éorofsabb értelemben vagyon még e' Éólásnak formájában több erő-is. Bé-mégyen tudnilik az Igazságnak Kapujin, (1) a' ki a' maga meg-tagadásával és tulajdon Igazságának meg-utálásával, ISTEN előtt való meg-igazulását egyedül tsak abban keresi, a' ki ÉÉHOVA *Mi Igazságunk*, Fév. XXIII. 6. Ez az oka ugyan-is hogy ezt a' Kaput a' KRISTUS Éoros Kapunak nevezte Mát. VII. 14. Nem férnek tudnilik bé ezen azok, kik az ő tulajdon igazságokkal való ditsekedésnek Éarvait fejekre fel-tézik, és az ő Éemeiket magafsan hányják Sól. CXXXI. 1. hanem tsak azok kik magokat földig meg-alázzák és minden érdemeiket meg-tagadják. (2) Mivel hajdan a' Birák a' Törvényes dolgokat folytatni Éokták vala a' Kapukban, Rut. IV. 1. 1Móf. XXIII. 10, 18. azért bé-mennek az Igazságnak Kapujin, kik az ő hiteknek igazságát, vallásoknak és tudományoknak ríÉtaságát, életekkel 's magok-viselésekkel-is meg-bizonyítják, azok előtt kikre e' Városnak igazgatása bizattatott, Mát.

Mát. xviii. 17. (3) Bé-mennek az Igazságnak Kapujin kik az ISTEN' Befédéből az Idvességnek dolgait elégedendöképen meg-tanúlták; mivel az Hit az hallásból vagyon, az ballás pedig az ISTEN' Igéjéből. Róm. x. 17.

Hogy pedig mind ezeket elméjében viselte a' Letzkében élő Lélek, ki-teték abból a' mit az ő bé-menetelének végül fel-tézen, ezt mondván: *Hogy ditsérjem az URat.* ה' הוהו. Vagyon mind a' két szóban igen szép erő. Az elsőt közönségesen olly szóval hozzák-le a' 'Sidó nyelvet értő Tudósok, mellynek első és született értelme volna *Hajítani, Hajigálni*: az honnan e' szó a' Ditséretnek ki-fejezésére alkalmaztatnék, mivelhogy a' kit ditsérünk, azt befédéssel mintegy az Eg felé hajigáljuk; miképen a' Deákok is embernek maga felől tett ditséretét *Factantianak* szót nevezni. De nem első és született értelme az *Hajítás* e' szónak, hanem inkább a' maga eredetére nézve befoglalja mind azokat a' tselekedeteket mellyek embernek keze által léfnek; és így midőn olly tselekedetről vétetik, melly ISTEN és Ember között vagyon, mint a' Letzkében, tézen olly kéz-befedéssel való szerződést, mellyben az Ember ISTENnel mintegy kezét tsap, szövetséget köt. Ez a' szövetségben való kéz-befedés ugyan-is gyakoroltatott nem csak a' Pogányoknál, az honnan *Sophocles* Pojéta így hozza bé *Oedipust* szólani *Theseusnak*: *O Charum Caput, da manum, antiquae fidei testem.* az-az, *Oh Kedves Barátom, adjad a' te kezedet, igaz büszségednek bizonyosságát.* De még a' 'Sidók között-is ugyan ez szokásban gyakoroltatott, *2Kir. x. 15. 1Kron. xxix. 24. Esd. x. 19.* hová tartozik Jób Pátriárkának-is ama' szava: *Kitsoda a' ki én velem kezét tsapjon?* Jób. xvii. 2. Ertelme azért a' kezünk alatt lévő befédéknek ez: *Nyissátok-meg -- hogy -- kezét tsapjak, szövetséget tégyek az URral;* az JAH ISTENnel, a' Ki leg-főbb Jó, nem csak ő-magában, hanem mi-reánk

reánk nézve-is: a' Ki minékünk mind azokat adja, *valamellyek a' kegyességre és ez életre szükségesek,* *2Pét. 1. 3.* és Ki egyedül méltó arra, hogy ő-hozzá ragaszkodjunk, ő-vele kezét tsapjunk. Mind ezek foglalatnak ugyan-is az ISTENnek JAH nevében. És ez a' mi Letzkénknek Magyarázatja. Ebből légyen ez a' mi TUDOMÁNYUNK:

Az ISTEN előtt kedves, és az örök boldogságra kézen-fogva vezető Isteni-tisztelet, csak egyedül az, mellyben az ISTENnek és az Iavesség' egyenes útjának igaz esmérési, a' valóságos Kegyességnek gyakorlásával forosan egybe-köttetett.

Ez az Igazság vagyon rövideden a' kezünk-alá vett és immár meg-magyarázott Igékben. Gerjedezvén ugyan-is az itten élő kegyes Lélek az Isteni-tiszteletnek végben vitelére, azt kívánja, *nyitassanak-meg néki az Igazságnak Kapujit,* az az, nem csak szabadság engedtesék ő-nékie az Igaz Ekklesiában való befemenetelre, hanem tanitassék-meg-is arra az útra, mellyen az ISTEN előtt meg-állható Igazságot elérhesse és magájévé tehesse. Ezt pedig a' végre, *hogy azokón befemenvén, ISTENnel kezét tsaphasson,* az-az, ő-vele szövetséget köthessen, és mint ISTENnek szövetségese, minden boldogságát ő-nála keresse, ő-benne helyeztesse. Ugyan ezt tanítja a' Sz. Pál Apostol, midőn az Igaz Religiót, az ISTEN Tiszteletinek igaz módját úgy írja-le, hogy a' légyen az Igazságnak olyan esmérési, melly vagyon a' Kegyesség kerent, *Tit 1. 1.* mivel a' ki nem kerent, nem esmérí az ISTENT, mert az ISTEN kerentet, *1Ján. iv. 8.*

Vagynak tudnilik amaz örök Boldogság és e' Világi Élet közzé fekvő keskeny Tengeren, két egymás ellenében helyeztetett vezédelmes Kö-falak, mellyek felől elmondhatni a' Pojétával: *Dextrum Scylla latus; laevum implacata Charybdis Obsidet.* mellyek között senki hajó-törés nélkül által nem evezhet, valaki az IGAZ TUDOMÁNYT

(o)

ör-műtató Mágnes-kő gyanánt, a' *KEGYESSÉGET* pedig hajóját repítő Vitorlául maga mellé nem vézi. E' két kö-
 zalak, egyik-felől az *ATHEISMUS*, az-az, ISTENnek meg-
 tagadása, más-felől pedig a' *SUPERSTITIO*, az-az, Hamis
 Isteni-tisztelet. A' kik ugyan-is tsak a' Tudománynak tanú-
 lásában gyönyörködnek, a' mennyiben az, az Elme előtt
 kedves, de azt az ő Akaratjoknak meg-jobbitására nem for-
 dítják: kiknek, a' mint a' Deákok szólának, *multum est*
Scientiæ, parum Conscientiæ; ezek az *Atheism*hoz igen kö-
 zelitnek, mert noha vallják hogy az ISTENT tudják, de tse-
 lékedettel tagadják. Tit. 1. 16. Illyenek valának az Éli Pap
 fiai, 1 Sam. 11. illyen vala amaz híres Kordubai *Arabs Me-*
dicus-is az *Averroës*, vagy *Aben-roës*, ki mivel egész életét
 csak elméjének élefitésében töltötte, a' Kegyességnek gya-
 korlását pedig félre tette vala, azért midőn halálos ágyában Ba-
 rátitól meg-kérdezték, mitsoda Vallásban kívánna meg-
 halni, ekképen felele: *Religio Christianorum est stultorum:*
Judeorum est infantum: Muhammedanorum est porcorum; mo-
riatur anima mea morte Philosophorum. az-az, A' Kerefityé-
 nek Vallása bolondokhoz: a' 'Sidóké gyermekekhez: a' Törököké
 diáknokhoz illik; haljon-meg azért az én lelkem a' *Filosofusoknak*
 halálakkal. Ellenben pedig a' kik a' Kegyességnek munkájt-
 ban foglalatosok, de az ISTENről és az Idvetségnek titkairól
 igen keveset, vagy roszúl, értenek, ezek a' *Superstitioban*
 könnyen belé esnek. Midőn ugyan-is az Akarat az ISTEN-
 nek tiszteletire fel-indittatik, de az Értelemtől az egyenes
 útra nem vezéreltetik, könnyen meg-esik hogy az Isteni-
 tiszteletben o'ly dolgokat kövessen, mellyek ISTEN előtt
 vagy nem kedvesek, vagy épen nem-is szabadok. Melly-
 ben áll a' *Superstitio*, az Hamis Isteni-tisztelet. Illyenek ma
 az Özvegységben ülő 'Sidók, kikben vagyon ISTENhez való
 buzgóság, de nem értelemből. Róm. x. 2.

Ki-

(o)

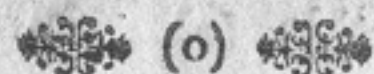
Ki-kerekedik immár mind ezekből, I. mi legyen tisz-
 tek mind azoknak, kik az Igazságnak Kapujin bé-menni
 kívánnak, olly véggel hogy az ISTENT magokéva tehessék
 és az örök életet el-nyerhessék. Egyben kell tudnilik fo-
 rosan kötniek az Igazságnak esméretét a' Kegyességnek gya-
 korlásával. *Plato* az ő *Auditoriumának* ajtaja felibe illyen
 Írást tétetett vólt: 'ΟΥΔΕΙΣ 'ΑΓΕΩΜΕΤΡΗΤΟΣ ΕΙΣΙΤΩ. az-az,
Senki bé ne jöjjön a' ki Geometriát nem tud. Ugy az Igazság
 Kapujinak Fémöldökökre-is illyen Írás tétetett: *GAZD A-*
GOK LÉGYETEK TUDOMÁNYNYAL. 1 Kór. 1. 5. De
 nem tsak ez, hanem ennekfelette, miképen hajdan az
 Egyiptombéli Király' *Seton* álló-képén illyen írás vala: *IN*
ME QUIS INTUENS PIUS ESTO. az-az, A' ki én reám néz
 kegyes legyen. Ugy az Igazságnak Kapuji felett-is ez olvas-
 tatik: *LEGYETEK SZENTEK, MERT EN SZENT VA-*
GYOK 3 Mól. xi. 44.

Ki-tetzik ezekből II. az-is melly igen terhes legyen
 azoknak Hivatalok, mind a' kik az Igazságnak Kapujiban
 le-ültettek, hogy az azokon bé-menők felől ítéletet tégye-
 nek; mind a' kik azokban állittattak, hogy azokat nyitogassák.
 Kell ezeknek nem tsak ház fémekkel birni, mint ama'
 Pojéták írásokban híres *Argus*, hanem ugyan fémekkeltel-
 lyeseknek kell lenniük, mint ama' Királyi Szék környül ál-
 ló négy Lelkes-állatok, *Jelen. iv. 6.* hogy o'ftán jövendőben
 ez Igazság' Városának Fejedelmétől azt hallhassák, a' mi
 vagyon *Mát. xxv. 23.* *Jól vagyon, jó és hív fogám; kevesen*
vóltál hív, jokra bizlak ezután; menj-bé a' te URának örömébe.

És ezek azok a' dolgok, rövid summában foglalva,
 KOLOSVÁRI REFORMATÁ EKKLESIA! ISTENnek gyö-
 nyörüséges ültetése! mellyeket midőn fűntelenül fém-
 imben és fívemben viselnék; azért, a' TE nekem küldött
 Hivo Levelednek vételére, épen azt érzettem magamba, a'

C 2

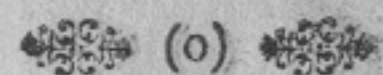
mit

(o)

mit hajdan érzett Habakuk Próféta, a' JÉHOVA Szavának hallására, *az én szívem tudnilik én bennem meg-rettené, ajakim-is refketének, és magamban meg-háborodám.* Hab. III: 16. Sőt még mostan-is, midőn ez helyben közöttetek fel-állottam, hogy az Igazság' Kapujiban való írásalást magamra vállaljam, ugyan ezeknek meg-gondolása tselekezi, hogy kétséges gondolataimnak álmából fel-serkenvén a' Já kóbbal ezt kiáltsam: *Melley igen rettenetes ez hely: bizony nem egyéb ez, hanem ISTENnek Háza, és a' Mennyeknek Kapuja.* Valyon ugyan-is nem lehet-é elégséges oka félelmemnek, midőn meg-gondolom, melley igen Nagy és ugyan az Illyésnek Lelkével elevenkedő Férjfiak vóltanak eleitől fogva, kik ebből a' Székből Ti-hozzátok szólottanak: kik közzül noha egyik vólt az én áldott emlékezetű Édes ATYÁM-is, kiknek mindazonáltal én csak árnyékok sem lehetek. Neveli pedig e' félelmemet, midőn látom hogy még ma-is olly ISTEN Jobb-kezének Férjfiak közzé számláltatom, kiknek minden Böltsésséggel, Isteni és Emberi Tudománnyal fénlő Hírek, a' Magyar Hazának határain kívül-is melege el-terjedett.

Talállok mindazonáltal mind ezek között-is, a' mivel rettegéssel tellyes elmémnek háborújit tsendesítsem, az Erős ISTENben vetett bizodalom után abban, hogy mindnyájan Ti-töletek nem csak nem félhetek, sőt ugyan magamnak minden jókat ígérhetek. Hogy ugyan-is e' Tízteséget, soha semmi mesterséggel, még csak kívánással-is, nem keressem, hanem egyedül a' Ti hozzám való szereteteiktől, erre inkább ragadtatni mint sem fel-vétetni magamat engedtem; arról Ti-magatok bizonyosságok vagytok. Melley Ti érdememet felül múló jó kedvetekért, a' mint most-is e' közönséges helyen háládó Közfönetet tétek, úgy magamnak vizont tellyes reménységet vétek: hogy a' kit önként ez helyre hívtatok, azt örömmel bé-is vézitek, és kéz indúlattal, erőtelenségeiben fel-segállitek. Melly-

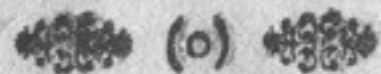
(o)

Melleyre nézve *elsőben-is* Ti-néktek, Kolosvári Reformata Ekklesiának nagy érdemű CURATORI és Fő Rendei, ezt mondom: Nyissátok-meg nékem az Igazságnak Kapujit; hogy a' Ti óltalmazástoknak kerítésén belől menvén, bátor-ságos lehessék e' Világnak és a' Pokolnak minden Lövöldözöji ellen. En-is meg-nyitom Tinéktek az engedelmes Szélségnek ajtajit, és a' Ti Igazgatástoknak magamat egészen alája ereztem.

Másodszor Ti-néktek, az Igazságnak Kapujiban ülő TISZTELETES FERJFIK, ugyan-ezt mondom: Nyissátok-meg nékem az Igazságnak Kapujit; hogy azokon bé-menvén Veletek együtt az URat ditsérhessem: De nyissátok-meg nékem az igaz Barátságának Kapujit; hogy azokon bé-menvén Ti-veletek kezet tsaphassak, és a' Ti Társaságokban tsendes lelki-esmérettel és minden-napi épülettel mulatozhassak. *O Chara Capita, date manum antiquae fidei testem.* En-is meg-nyitom néktek az én Szó-halló füleimnek ajtajit, és a' Ti bölts tanítástok, intéstök és út-mutatástok-tól függeni kéz lézek.

Harmadszor Ti-is, ez helyben meg-telepedett ISTEN Anyafentegyházának minden renden lévő igaz Tagjai, nyissátok-meg nékem a' Ti Szíveiteknek Kapujit. En-is meg-nyitom néktek az Igazságnak Kapujit, tanítván Ti-közöttetek, a' nékem adatott Kegyelemnek mértéke szerént, olly Igazságokat mellyek a' Kegyelesség szerént vagynak; hogy azoknak esméreti és ennek gyakorlása által, a' Titeket meg-igazító ISTENnel kezet tsaphassatok.

Végezetre mindnyájan és közönségesen, Nyissátok-meg nékem a' tiszta és makula nélkül való szeretetek kapujit, hogy azokon belől menvén élhessek a' Ti Szín-mutatás nélkül való Atyafiságtoknak kebelében. Meg-nyitom én-is néktek az Egyenességnek és az állhatatos Hűségnek ajtajit,

és Titeket egyen egyen, nem festett ál-ortzában hanem az együgyü valóságban meg-betsüllek. Bizony azoknak a' MEITÓSÁGOKNAK, Kiknek Éárnyaik alatt eddig az én életem kedvesen nyugodott, örökké meg-maradó ditséretes emlékezetekre, háládatos Éível, fel kell ezt jegyezmem, hogy az ő hozzám való kegyes indulatjoknak és Éent Éereteteknek olly igen bövséges jeleit mütatták, hogy soha-is azokról könyvben lábbogó Éemek nélkül, és az egekig fel-emelkedett foházkodások nélkül meg ne emlékezhessem. Legyetek hát Ti is ezeknek követőji, bennem fel-találtatható, 's minden bizonnyal fel-is találtatandó fok erőtelenségeimet el-Éenvedvén, 's el is fedezvén.

Midön pedig Ti-töletek mind ezeket kérem, és vífont magamnak egész bizodalommal ígérem, le-borúlok nagy alázatossággal az előtt-is a' Kinél vagynak ama' négy Kútsok, mellyekkel a' minden Jó' Tárházának ajtaji meg-nyitattak, tudnilik az Éi Ének Kultsa: az Éledelnek Kultsa: a' Méheknek Kultsa: és a' Koporsónak Kultsa; és azok Éerént Tenéked, oh ISTEN öröksége! ezt kívánom: (1) Nyissa-meg Tenéked az UR az ő jó kintsét az Eget, hogy esőt adjon a' Te Földednek alkalmas időben, és áldja-meg a' Te kezédnek minden munkáját. Es tégyen Tégedet az UR fővé és nem farkká, hogy légy mindenkor felljebb-való és nem alább-való. 5 Móf. XXVIII. 12, 13. (2) Nyissa-meg az UR Tenéked az ő Kezét, és töltsön-bé Te közötted minden állatot az ő jóvóltából, és adjon azoknak éledelt alkalmas időben. Sólt. CXLV. 15, 16. (3) Nyisson-meg az UR Te közötted minden bé-zároltatott mébet, 1 Móf. xxx: 22. hogy meg-Éaporodjál mind jobb mind bal-kézre. Ésa. LIV: 3. (4) Amaz utolsó napon pedig, nyissa-meg az UR a' Ti koporsoitokat, Ézék. xxxvii: 12. és Éerkentsen-fel Titeket, a' földnek porából, az örök életre, Dan. xii: 2.

A M E N.

K Ö N Y Ö R G E S.

LE-borúlok immár Éentséges Lábaidnak 'Sámolyánál, ób Világosságnak Atyja, mi Urunk JÉSUS KRISTUSnak ISTENE! és töredelmes Éível, de a' kárpiton belől bé-ható erős reménységgel, TE előtted esedezünk: Nyissad-meg minékünk az Igazságnak Kapujit, hogy azokon bé-menvén, Te-veled, örökké állandó Éöveséget köthessünk, és Tégedet ditsérhessünk. Nyissad-meg Lelked által a' mi elméjinknek bé-zároltatott Éemejit; hogy látván láthassunk és valójában Ésmérhessünk: nyissad-meg bé-dugattatott füleinket; hogy hallván hallhassunk, és valójában Értbessünk: nyissad-meg kövérséggel bé-fedezettett Éíveinket; hogy a' TE Befédedre mindenkoron figyelmetesek lehessünk. Gyujts világosságot, ób Világ Világossága, a' TE Világosságból minékünk, hogy az által oklattanassanak él a' tudatlanságnak és a' tévelygéseknek Éetéségei, mellyekkel a' mi elméjink bé-fellegzettnek; hogy mindnyájan a' TE igaz Ésméretedben böltsekké tétettesünk, és a' TE Éeretetednek tüzetül ugyan meg-ÉmÉftessünk.

Meg-parantsoltad a' TE Befédedben, Oh JÉHOVA! hogy ha valaki böltesség nélkül Éükkölködik, kérje azt TE töled és meg-adatik ő-nékie. Uram é' TE hazudni nem tudó ígéretedről már most emlékezzél-meg, és a' Éerént a' TE méltatlan Éolgátskádón könyörülj, ki, a' TE akaratodnak magát alája bótátván, mostan az Igazságnak Kapujiba állittatik, hogy azokat a' TE parantsolatodra ki-nyissa és bé-zárja. TE birtad Uram az ő veséjit eleitől fogva, és az ő anyjának mébében TE fedezted-bé őtet; ne vond-meg azért mostan-is ő töle a' TE kegyelmedet, minekelötte meg-jelenti é' Nemzetségnek a' TE Itétedet és a' TE IdvezítÉsedet. Mossad-el az ő minden bütneit, és az ő iffjúságának vétkeiről felejtkezzél-el. Ötöztesed-fel őtet Igazságnak ruhájiban és a' TE Lelkednek Zöldellő Olaja el ne fogyjon az ő fejének tetejéről.

❁ (o) ❁

ról. Tégyed az ő értelmét élelő, itélet-tételét erőssé, akarat-
ját az Igazságnak feretetésében mind hamváig állhatatossá, testé-
nek pediglen minden tagjait elevenekké, gyorsakká, hogy az ő
hivatalának minden részeiben minden jobbra vagy balra való ki-
hajlás nélkül járhasson.

A TE bölts Igazgatásoddal és győzhetetlen Hatalmaddal fe-
dezd-bé, Oh Békejségnek Fejedelme! a' TE egész vitézkedő Anya-
szentegyházadat. Hajtsad meg a' Királyoknak és az Hatalmas-
ságoknak fivéket, hogy az Igazságnak Kapujin hozzák-bé ditső-
ségeket. Adjad a' TE Itéletedet és a' TE Igazságodat a' mi Koro-
nás Királyunknak, hogy ítélje a' TE népedet igazságban és a'
TE szegényeidet itéletben. Építsed e' mi Hazánkat értz Köfállá,
tégyed a' mi Fő Rendeinket réz Bástyákká, a' szenteknek békejsé-
geket ferető, Házadnak Tsetédivel irgalmayságot tselekedő
minden Kegyes Dajkájinkat erős Oflopokká. Adj elömenetelt az
Igazságnak Kapujiban strását álló Szolgaidnak az ő ékekségeken,
és tanítsa a' Te jobb Kezed őket tsudálatos dolgokra. Légy Ke-
gyelmes e' mi bünnös Városunknak, ennek alsó, felső, közép renden
lévő igaz Tagjainak. Légy Kegyelmes ebben a' TE ültetésed-
nek és ditsőségekre illatozó Virágos Kertednek. Adjad meg
minden helyeken a' tisztességes Mesterségeknak és tsalárdság nel-
kül való Kereskedésnek gyakorlóit. Vigasztaljad az Árvának
és az Özvegyeknek TE reád hagyatott sereget. Gyógyítsad meg
a' betegeknek fájdalmait. Hozzad-ki az ártatlanoknak igaz-
ságokat mint a' világosságot és az együgyűeknek itéleteket
miként a' délt. Siess mi hozzánk oh mi Szerelmesünk,
és légy hasonlatos a' Szarvasoknak fiaihoz a'
füferkánoknak Hegyein,

A M E N.

Bethlen Kézirata Orvosi és Jogi